

Publicerad 2012-11-09 10:21 av VildÄngel

Själen spricker bit för bit och hjärtat krampar

Den här ångesten är ej av vanlig sort

Den här ångesten förgör förstör så mycket mer

Jag undrar så vad tänkte

Vad du kände

den där allra sista stunden på jorden

Ofattbart att den sista solstrålen är släckt

En stor stjärna vars ljus hade brunnit ut totalt

Det fanns inte längre något hopp

Ingen tanke på vad du lämnar efter dig

Ett stort gapande ekande hål som skriker i ångest

Kramp och panik

Som famlar efter ljus som inte finns

Faller ner i ändlös sorg och djupaste förtvivlan

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren VildÄngel med Poeter.se id #8795 innehar upphovsrätten